

★ JULIA DONALDSONOVÁ ★

Princezna Zrcadlenka

Ilustrovala Lydia Monksová

Princezna Zrcadlenka

★ JULIA DONALDSONOVÁ ★

Princezna Zrcadlenka

Ilustrovala

* LYDIA MONKSOVÁ *

B R I O

Text copyright © 2003 Julia Donaldson
Illustrations copyright © 2003, 2015 Lydia Monks
Translation © 2017 Kateřina Chocholová
Czech edition © 2017 Nakladatelství Slovart, s. r. o.
First published 2003 by Macmillan Children's Books
an imprint of Pan Macmillan, a division
of Macmillan Publishers International Limited

Pro Phoebe

Obsah

Kapitola první	
Dračí neštovice 9
Kapitola druhá	
Elenčin zámek 39
Kapitola třetí	
Sněhurka	
a osm trpaslíků 63

Kapitola prvni

Dračí neštovice

„Vyrašily ti nové pupínky,“ řekla Elence maminka. „Neškrábej si je, nebo se ti zanítí.“

Elenka nešla do školy, protože měla neštovice. Necítila se až tak nemocná, ale připadala si jako chudinka, protože bylo jasné, že propásne školní výlet do delfinária.

„Budeš mi číst?“ zeptala se maminky. Ale v tu chvíli se ozval zvonek.

„Promiň, ale nemůžu. To je paní Kovářová na hodinu klavíru. Tady máš ty knížky z knihovny... a nezapomeň, žádné čmárání.“ Maminka odešla otevřít.

Elenka vzala do ruky jednu z knížek. Byla plná příběhů o princeznách. Listovala stránkami a prohlížela si obrázky. Všechny princezny byly moc krásné, měly přepychové šaty a vlasy až do pasu. Žádná z nich neměla neštovice. Elenka začala číst *Šípkovou Růženku*, ale bylo těžké se soustředit. Jednak kvůli pupínkům, které strašně svědily. A taky proto, že paní Kovářová bušila dole do klavíru skladbu nazvanou *Vilí tanec*. V jejím podání to ovšem znělo spíš jako *Tanec rozdováděných slonů*.

Elenku napadlo, že se podívá na své nové pupínky. V pokojíku neměla zrcadlo, a tak

si nazula pravou bačkoru (levou ztratila) a tiše se odšourala do koupelny.

Prohlížela si obličej v zrcadle nad umyvadlem. Jeden nový pupínek měla přímo na špičce nosu. Čím víc se na něj soustředila, tím víc ji svědil... Její ruka se k němu nenápadně přiblížila. Jedno *malinké* poškrábání by určitě nevadilo. Prstík se už už chtěl dotknout pupínku, když tu se stalo něco podivného. Elenčin odraz ucu-kl a řekl: „Neškrábej se, nebo se proměníš v ropuchu!“

Elenka neodpověděla. Byla tak překvapená, že jen stála a zírala.

„Ještě *nikdy* jsem neviděla tak strašný případ dračích neštovic,“ řekla holčička v zrcadle.

„To nejsou dračí neštovice, jsou to *pláné* neštovice,“ vyhrkla Elenka.

„A mimochodem, ty vypadáš úplně stejně – jsi můj odraz.“

„Neblázni, já nejsem ty,“ prohlásila zrcadlová holčička, a aby to dokázala, vystrčila ze zrcadla

nejdřív jednu
a pak druhou
ruku.

„No tak,
pomoz mi ven,“
řekla a natáhla
se k Elence.

Elenka ji
opatrně
vzala za ruku
a zrcadlová

holčička vylezla ze zrcadla do umyvadla
a pak na podlahu.

„To je ale legrační malá místnost!“ řekla.

„*Tak* malá zase není!“ namítla Elenka.
Byla to pravda – do koupelny se vešly i tři
květináče s vysokými rostlinami, které mě-
la její maminka tolik ráda.

